

Dosarul nr. 2rh-23/19

Prima instanță: Judecătoria Ialoveni (jud. A.Sandu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N.Vascan, E.Fistican, V.Negru)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud. T. Chișca-Doneva, G.Stratulat, I.Druță)

ÎNCHEIERE

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ion Druță
Galina Stratulat
Tamara Chișca-Doneva

examinând cererea de revizuire depusă de Alexandru Ciuev, reprezentat de avocatul Ștefan Balmuș,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Oboroceanu împotriva succesoriului în drepturi a Mariei Oboroceanu, Alexandru Ciuev cu privire la recunoașterea locuinței proprietate comună în devălmășie și recunoașterea dreptului de proprietate asupra cotei-părți din casa de locuit,

împotriva încheierii din 30 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, prin care recursul declarat de Alexandru Ciuev, reprezentat de avocatul Ștefan Balmuș a fost considerat inadmisibil,

c o n s t a t ă :

La 4 octombrie 2013, Alexandru Oboroceanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva succesoriului în drepturi a Mariei Oboroceanu, Alexandru Ciuev cu privire la recunoașterea locuinței proprietate comună în devălmășie și recunoașterea dreptului de proprietate asupra cotei-părți din casa de locuit.

În motivarea acțiunii a invocat că la 28 mai 1982 a înregistrat căsătoria cu Maria Oboroceanu, căsătoria fiind trecută în Registrul actelor de stare civilă sub nr. 2195.

Conform hotărârii nr. 2 din 22 ianuarie 1987 a Comitetului executiv a raionului Kutuzov, le-a fost repartizat lotul de pământ cu suprafața de 600 m.p. pe adresa or. xxxx str. xxxx, pe care în luna mai al aceluiași an au început construcția unei casei de locuit care a fost finalizată în luna septembrie 1989.

A subliniat că prin hotărârea din 27 iunie 1995 a Judecătoriei Ialoveni, căsătoria dintre dânsul și Maria Oboroceanu a fost desfăcută, iar la 9 aprilie 1997 divorțul a fost înregistrat la OSC sect. Botanica, mun. Chișinău, sub nr. 287.

În continuare, Alexandru Oboroceanu a menționat că la 15 octombrie 1996 a fost întocmit Actul de Stat al Comisiei de primire în exploatare a casei de locuit particulară situată în or. xxxx str. xxxx, cu suprafața totală de 118,6 m.p., care a

fost aprobat prin Decizia din 18 octombrie 1996 a Comitetului Executiv raional Ialoveni.

Reclamantul a mai relatat că anterior depunerii prezentei acțiuni s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Mariei Oboroceanu cu privire la partajarea averii, însă prin încheierea din 29 martie 1999 a Judecătorei Ialoveni, cererea a fost scoasă de pe rol, iar la xxxx Maria Oboroceanu a decedat.

Conform Actului de Stat al Comisiei de primire în exploatare din 15 octombrie 1996 construcția casei de locuit în litigiu a fost finisată în luna septembrie 1989 și deși a fost dată în exploatare după desfacerea căsătoriei, a fost construită în timpul căsătoriei și astfel constituie bun proprietate în devălmășie.

Mai mult decât atât, conform certificatului nr. 01 din 21 iunie 2013 eliberat de Centrul de Telecomunicații Ialoveni în perioada: 29 martie 1993 până la 10 aprilie 2007 dânsul a fost titularul nr. de telefon xxxx pe adresa or. xxxx str. xxxx, circumstanțe ce denotă în plus temeinicia acțiunii.

În drept și-a întemeiat cerințele în baza art. 19, 20, 26 din Codul familiei și art. 370, 373 Cod civil.

Reclamantul Alexandru Oboroceanu a solicitat recunoașterea bunului imobil, casa de locuit particulară situată în or. xxxx str. xxxx cu suprafața totală de 118,6 m.p. proprietate comună în devălmășie și recunoașterea dreptului de proprietate asupra ½ cotă-parte din această casă.

Prin hotărârea din 30 septembrie 2015 a Judecătorei Ialoveni, cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Oboroceanu a fost respinsă ca neîntemeiată și ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție. S-a dispus încasarea din contul lui Alexandru Oboroceanu în beneficiul statului, suplimentar, taxa de stat în sumă de 2 935,65 lei.

Prin decizia din 25 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Alexandru Oboroceanu, a fost casată hotărârea din 30 septembrie 2015 a Judecătorei Ialoveni și a fost emisă o hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Oboroceanu a fost admisă, fiind recunoscut bunul imobil – casa de locuit particulară situată în or. xxxx str. xxxx cu suprafața de 118,6 m.p. proprietate comună în devălmășie a foștilor soți Alexandru Oboroceanu și Maria Oboroceanu decedată la xxxx (succesor Alexandru Ciuev) și recunoscut dreptul de proprietate a lui Alexandru Oboroceanu asupra a ½ cotă-parte din casa de locuit particulară situată în or. xxxx str. xxxx cu suprafața de 118,6 m.p..

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 8 alin. (1), 25 alin. (8) din Codul familiei (în redacția Legii din anul 2000) și art. 267, 272 alin. (1) Cod civil și a remarcat că curgerea termenului de prescripție de 3 ani stabilit de Codul familiei pentru cerințele de partaj a averii comune a soților începe din momentul în care persoana a aflat sau trebuia să afle despre lezarea dreptului ei (art. 8 alin. (2) Codul familiei).

În acest context, instanța de apel a constatat că întrucât în anul 1999 după depunerea acțiunii de partajare a imobilului, Alexandru Oboroceanu s-a împăcat cu Maria Oborocean stabilind că va deține dreptul de proprietate asupra 1/2 din bunul imobil, totuși dreptul său i-a fost încălcat la 16 iunie 2013, când după decesul Mariei Oboroceanu a purtat discuții cu Alexandru Ciuev, succesorul în drepturi al Mariei Oboroceanu.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că Alexandru Oboroceanu a depus cererea de chemare în judecată din 4 octombrie 2013 cu respectarea termenului de prescripție de 3 ani.

Totodată, instanța de apel reținând circumstanțele cauzei și înscrisurile din dosar a reiterat prevederile art. 19, 20 alin. (1), 25 alin. (1), (3) din Codul familiei și art. 371, 373, 344, 346, 345 Cod civil și a menționat că Alexandru Oboroceanu și Maria Oboroceanu au fost coproprietari a câte ½ cotă-parte din casa de locuit din or. xxxx str. xxxx.

La fel, instanța de apel a constatat că casa de locuit particulară din or. xxxx str. xxxx a fost construită de către Alexandru Oboroceanu și Maria Oboroceanu în timpul căsătoriei și constituie proprietate comună în devălmășie a foștilor soți Oboroceanu, or, potrivit actului de stat al Comisiei de primire predare în exploatare a casei de locuit, construcția casei a fost finisată încă în anul 1989, adică în perioada când soții erau încă în căsătorie, însă a fost dată în exploatare doar în anul 1996 când soții Oboroceanu deja nu se mai aflau în căsătorie.

Prin urmare, casa de locuit enunțată constituie proprietate comună în devălmășie a foștilor soți Oboroceanu. Respectiv, Alexandru Oboroceanu deținea în timpul căsătoriei ½ cotă-parte din acest bun imobil.

Subsecvent, instanța de apel a conchis că casa de locuit nominalizată care constituie proprietate comună în devălmășie a foștilor soți Oboroceanu urmează a fi supusă partajării devălmașe cu atribuirea în proprietatea lui Alexandru Oboroceanu a ½ cotă-parte din imobilul dat.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia deciziei enunțate, la 1 septembrie 2016 Alexandru Ciuev reprezentat de avocatul Ștefan Balmuș a declarat recurs, solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului, admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin încheierea din 30 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Alexandru Ciuev reprezentat de avocatul Ștefan Balmuș a fost considerat inadmisibil.

La 12 decembrie 2018, Alexandru Ciuev, reprezentat de avocatul Ștefan Balmuș, a depus cerere de revizuire împotriva încheierii din 30 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, solicitând instanței de revizuire admiterea cererii, casarea încheierii judecătorești și dispunerea reexaminării cauzei.

În motivarea cererii de revizuire, revizuentul a invocat prevederile art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, în sensul că i-au devenit cunoscute circumstanțe esențiale ale cauzei, care influențează soluția, despre care nu a avut cunoștință la data examinării cauzei.

Examinând materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire depusă de Alexandru Ciuev, reprezentat de avocatul Ștefan Balmuș, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 3 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanțele judecătorești aplică legile procedurale civile în vigoare la data judecării cauzei

civile, efectuării actelor de procedură sau executării actelor instanței judecătorești (hotărâri, încheieri, decizii, ordonanțe), precum și a actelor unor alte autorități în cazurile prevăzute de lege.

Prin Legea nr. 17 din 5 aprilie 2018, în vigoare din 1 iunie 2018, au fost stabilite categoriile de încheieri care pot fi supuse revizuirii.

Astfel, în conformitate cu art. 446 Cod de procedură civilă, pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol. Încheierile de încetare a procesului conform art.265 lit.c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art.186¹ pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun niciunei căi de atac.

În cazul prevederilor art. 448 Cod de procedură civilă, cererea de revizuire împotriva unei hotărâri sau încheieri rămase irevocabilă prin neatacare se soluționează de instanța care s-a pronunțat asupra fondului. Cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.

La caz, se constată că prin încheierea din 30 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, revizuirea căreia se solicită, a fost considerat inadmisibil recursul declarat de Alexandru Ciuev reprezentat de avocatul Ștefan Balmuș.

În acest sens, este de menționat că încheierile de inadmisibilitate se emit conform prevederilor art. 270 Cod de procedură civilă și nu conțin nicio referire cu privire la fondul recursului.

Prin prisma celor relatate, este de menționat că prin încheierea din 30 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, instanța nu s-a pronunțat asupra fondului, ci a verificat doar existența temeiurilor de admisibilitate a recursului declarat, circumstanțe ce denotă că la caz Curtea Supremă de Justiție nu este investită cu competență jurisdicțională materială de a examina cererea de revizuire depusă de Alexandru Ciuev, reprezentat de avocatul Ștefan Balmuș.

Or, hotărârea din 30 septembrie 2015 a Judecătoriei Ialoveni, fiind contestată cu apel, a fost casată prin decizia din 25 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, care a pronunțat o nouă hotărâre.

În această ordine, Colegiul conchide că cererea de revizuire depusă de Alexandru Ciuev, reprezentat de avocatul Ștefan Balmuș împotriva încheierii din 30 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție urmează a fi respinsă ca fiind depusă împotriva unui act judecătorec nesusceptibil de a fi atacat în ordine de revizuire, însă acest fapt nu exclude posibilitatea revizuentului de a depune cererea de revizuire conform competenței.

Reieșind din considerentele menționate și având în vedere că prin modificările operate prin Legea nr.17 din 5 aprilie 2018, în vigoare din 1 iunie 2018, încheierile de inadmisibilitate a Curții Supreme de Justiție nu pot fi supuse revizuirii și Curtea Supremă de Justiție nu este competentă să examineze în prezent cererea de revizuire nominalizată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Alexandru Ciuev, reprezentat de

avocatul Ștefan Balmuș împotriva încheierii din 30 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție.

În conformitate cu art. 270, 446, 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Alexandru Ciuev, reprezentat de avocatul Ștefan Balmuș împotriva încheierii din 30 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Oboroceanu împotriva succesorului în drepturi a Mariei Oboroceanu, Alexandru Ciuev cu privire la recunoașterea locuinței proprietate comună în devălmășie și recunoașterea dreptului de proprietate asupra cotei-părți din casa de locuit.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ion Druță

judecătorii

Galina Stratulat

Tamara Chișca-Doneva